

mener?“ Jeg har gennemgaaet Interviewet Punkt for Punkt, og den højtærede Minister har erkendt i det væsentlige, at det er rigtigt, at det var et Interview, og han har ikke dementeret det, hvor det skulde dementeres. Med Hensyn til Gesandternes Indberetninger har Ministeren paa offentlige Møder udtalt sig paa ganske tilsvarende Maade, som Tilfældet er her, og dette slipper Ministeren ikke udenom ved at ryste paa Hovedet. Jeg maa herefter fastholde den Karakteristik, jeg før gav af Ministerens Optræden med Hensyn til dette Interview.

Med Hensyn til Forslaget har Ministeren ikke forsøgt et Forsvar, hverken for Forslaget som Helhed eller for den Omstændighed, at han nu anbefaler det danske Folk at bevare Ting, som han anser for landsskadelige. Lad Flertallet forsvare dette Forslag, siger Ministeren; og Flertallets Ordfører tier. Den eneste, der forsvare det, er Barnets Fader, det ærede Medlem Hr. P. Munch. Men hverken dette ærede Medlem eller den højtærede Forsvarsminister eller den højtærede Udenrigsminister har forsøgt at benægte, at dette Forslag er ganske enestaaende i sin Art; og det indeholder en Erkendelse af, at man her uden Sikkerhed for, i hvilken Retning Udviklingen vil gaa, vil føre Danmark ind paa Eventyrets vilde Stier. Andet er dette Forslag i Virkeligheden ikke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte nu den Opfattelse, at der var foregaaet en Udvikling i Opfattelsen af Folkeforbundspagten i Overensstemmelse med de Tanker, som har været fremført fra dansk Side. Det ærede Medlem rejste Tvivl om, hvorvidt denne Udvikling var heldig. Jeg kan kun sige, at de Bestræbelser, der har været udfoldet fra dansk Side, har været udfoldet i Samklang med de andre nordiske Stater, og jeg har hidtil været af den Opfattelse, at alle danske Partier var enige i Erkendelsen af, at det var ønskeligt, at vi naaede saa langt frem som muligt ad denne Vej ud fra den Opfattelse, at saa længe Tilstanden i Verden nogenlunde er som nu, er det en Fordel, at de militære og andre Forpligtelser for smaa Stater ikke bliver strengere end afgørende nødvendigt, men bliver afdæmpet saa meget, som det overhovedet er foreneligt med de Formaal, her er Tale om. (*Holstein:* Saa bliver de det ogsaa for

de store). Saa bliver de det ogsaa for de store, men der er den meget afgørende Forskel, at til syvende og sidst bestemmer de store altid, hvor langt de vil gaa i Anvendelsen af de paagældende Midler, og den Opfattelse, som har været hævdet fra dansk Side, har fra den Dag, Folkeforbundspagten blev til, været den eneste mulige, fordi England ikke noget Øjeblik har været villigt til at bøje sig ind under en anden Opfattelse.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen hævder, at nok kan det være rigtigt, at vi har Ret til at gøre, som vi vil med Hensyn til de Ting, som har været omstridt os imellem, men at der tillige er Spørgsmaal om, hvorvidt vi handler saaledes, som vi burde gøre, og der paaberaaber det ærede Medlem sig Udtalelser af Benes. Den Udtalelse af Robert Cecil, som jeg har nævnt, handler ikke blot om, hvad vi har Ret til at gøre juridisk set, men ogsaa om, hvad vi moralsk set har Ret til at gøre, hvilke Krav der overhovedet naturligt kan stilles til os; og jeg for min Del nærer ikke mindste Tvivl om, at Benes ogsaa vil erkende, at Lande med Danmarks militære Vilkaar og militære Evner ikke vil have nogen som helst naturlig Forpligtelse til at indrette sig paa at løse militære Opgaver af den Karakter, som er Formaalet med Ordningen af 1922.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

I mine sidste Udtalelser undlod jeg at svare paa forskellige Ting, jeg kunde have ønsket at svare paa. Der var en Del Ting, der maaske kunde være Anledning til at dvæle ved og til at give Svar paa, men af Hensyn til, at Klokken er 11, og at Salen er — hvad skal jeg sige? — ikke tæt besat, og da dette Lovforslag jo kommer baade til anden og tredie Behandling, hvor der bliver Lejlighed til at drøfte det, og forhaabentlig paa et Tidspunkt, hvor man fra alle Sider kan ofre det mere Interesse, vil jeg undlade at svare paa de Henvendelser, der er kommet, idet jeg føler mig forvisset om, at ingen herigennem vil tro, at jeg ikke nærer Interesse for Forslaget, ønsker at anbefale det og ønsker det gennemført.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. P. Larsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.